

РЕШЕНИЕ

№ 1737

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11198** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], против Решение от 09.11.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 105-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 16425/2019г.

В касационната жалбата се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при явна несправедливост на наказанието – касационни основания по чл.348 от НПК.

Ответникът – П. С. С., редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление № 42-0001547/03.10.2019г., издадено от началник на

Областен отдел „Автомобилна администрация“, на П. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв., на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози, за нарушение по чл.23, пр.2 от същия закон.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателното. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че процесното наказателно постановление е издадено в нарушение на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на нарушителя, както и в противоречие с материалния закон. Според въззивната инстанция административнонаказващият орган не е описал точно и ясно нарушението, което според съда е в разрез с разпоредбите на чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. По отношение на материалния закон съдът е приел, че нормата на чл.23а от ЗАвт.П не предвижда задължението, което е вменено на водача като нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 105-ти състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, но е неправилно. Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне. Въпреки това е достигнал до погрешни правни изводи.

Безспорно е установено, че в деня на извършване на проверката с управлявания от санкционираното лице автобус е следвало да бъде извършен "случаен превоз" на организирана група деца, както и че не са представени доказателства, установяващи, че за автобуса, с който е следвало да се осъществи този "случаен превоз" към датата на нарушението има валидно издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. От съвкупния анализ на събраните писмени и гласни доказателства по делото се установи, че лицето е извършило "случаен превоз" на пътници на посочената в НП дата с автобус, за който няма издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. В случая както АНО, така и СРС правилно са приели, че е осъществен фактическият състав на чл. 23а, предл.2 от ЗАвтП, поради което и на основание чл. 93, ал. 1 т.1 ЗАвтПр правилно е наложена на нарушителя "глоба" в размер на 2000 лв. Цитираната разпоредба забранява извършването на обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, изискващи се от регламент на европейските институции, от ЗАвтПр и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Посочената правна норма предвижда административна отговорност именно за водачите на моторно превозно средство, които извършват обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници, които всякога и независимо от своите работодатели са длъжни да следят за редовността на документите, които се изискват от регламент на европейските институции, от ЗАвтПр и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Липсвалото удостоверение безспорно попада в документите, изискуеми от този текст.

В този смисъл установените в хода на административнонаказателното производство факти, отразени в АУАН и наказателното постановление, са подведени под хипотезата на приложимата в случая санкционна разпоредба, т.е. налице е пълно единство между описанието на нарушението от фактическа и правна страна, което обуславя извод, че по никакъв начин не е ограничено правото на защита на лицето при ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

Предвид горното, касационната инстанция приема, че по безспорен и категоричен начин се установява извършването на нарушението, вменено на касатора с НП. При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства необосновано СРС е приел, че касаторът не е извършил вмененото административно нарушение по чл. 23а, предл. 2 от ЗАвтПр. Съгласно цитираната разпоредба, случайните превози на деца и /или ученици се извършват само през светлата част на денонощието с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. В тази връзка изискуемият документ по чл.23а, пр.2 ЗАвтПр попада в обхвата на санкционната норма на чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтПр и като е счел, че тази санкционна норма е неправилно е приложена, съдът е достигнал до грешен извод.

Предвид изложеното, касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо това да се постанови ново, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, V-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09.11.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 105-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 16425/2019г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА: ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 42-0001547/03.10.2019г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“, с което на П. С. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв., на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози, за нарушение по чл.23, пр.2 от същия закон.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.